

عنوان مقاله:

واکاوی ریشه های تحول و نقد دوره دوم آموزش معماری در دانشکده هنرهای زیبا (۱۳۴۷-۱۳۵۹)

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 26، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مریم غروی خوانساری - استادیار گروه معماری، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران.

خلاصه مقاله:

هدف این تحقیق واکاوی ریشه های تحول و نقد دوره دوم آموزش آکادمیک معماری از سال تا ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۹ در دانشکده هنرهای زیبا است. روش به کار رفته در این تحقیق تحلیل تفسیری-تاریخی است. بررسی های تحقیق نشان می دهد که ریشه های تحول با توجه به عوامل بیرونی نظیر تحولات در مقیاس جهانی، تحولات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی کشور و تغییر سیستم آموزشی در دانشگاه تهران، و عامل درونی تغییر شرایط در دانشکده هنرهای زیبا بود. از اصلی ترین نقاط قوت این تحول توجهاتی در زمینه های مباحث تئوریک معماری، تحولات روز دنیا، مسائل اجتماعی و مقولات شهرسازی بود. مهم ترین نقاط ضعف را می توان عدم تحقق سیستم منسجم آموزشی، غلبه بعد نظری بر عملی و عدم توجه کافی به ابعاد فنی و اجرایی دانست. به نظر می رسد چنانچه تحولات حالتی تدریجی می یافت به موفقیت های بیشتری منجر می شد. کوتاهی این دوره از نظر زمانی در عدم شکل گیری یک سیستم آموزشی منسجم موثر بوده است. با توجه به تاثیرپذیری سیستم آموزش حال حاضر معماری در کشور از تحولات این دوره، به نظر می رسد توجه به اهداف و روش های این دوره، هم گام با تحولات روز دنیا و با در نظر گرفتن نیازهای در حال تحول جامعه ایران در تقویت آموزش حال حاضر معماری موثر است.

کلمات کلیدی:

مدرسه هنرهای زیبا، دانشکده معماری، آموزش معماری، سیستم آموزش باهاوس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1776669>

